

ปัจจัยที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Factors Affecting the Learning Outcomes of Students in Modern Administration and Management Program, School of Business Administration, Sripatum University

อรณิชฐ์ แสงทองสุข^{1*} และ รัชตา กาญจนโรจน์¹

Oranit Saengthongsuk^{1*} and Ratchata Kanchanarote¹

Received: October 03, 2023; Revised: March 06, 2024; Accepted: March 07, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาสาขาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ชั้นปีที่ 1 รหัส 65 ทุกคน มีจำนวนทั้งสิ้น 120 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา MGT ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจเท่านั้น วิธีการที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ใช้สถิติการทดสอบค่าที (t - Test) แบบ Dependent และการทดสอบค่าที (t - Test) แบบ Independent ผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษามีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก สาเหตุเป็นเพราะว่าการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา เป็นกระบวนการสร้างความรู้ เป็นการเรียนรู้ที่อาศัยประสบการณ์เดิมของนักศึกษา ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนสามารถกำหนดหลักการที่ได้จากการปฏิบัติและสามารถประยุกต์ใช้ทฤษฎีหรือหลักการได้อย่างถูกต้องเป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วย

คำสำคัญ: กระบวนการเรียนการสอน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

¹ สาขาวิชาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม, Modern Administration and Management Faculty of Business Administration Sripatum University

*Corresponding author e-mail: oranit.sa@spu.ac.th

Abstract

The present study aimed to investigate the factors affecting the learning outcomes of students in Modern Administration and Management Program, School of Business Administration, Sripatum University. Participants of the study were 120 first-year students with the student ID beginning with 65, enrolled in the course MGT: the Art and Science of Business Communication. The data were collected through a questionnaire, and analyzed using descriptive and referential statistical methods including frequency, percentage, mean, standard deviation, dependent t-test, and independent t-test. The findings revealed that student participation in the classroom had a significant impact on the learning outcomes of students in the Modern Management Program, School of Business Administration, Sripatum University. This can be attributed to the fact that student participation in the classroom is a knowledge-building process that relies on the students' prior experiences, leading to the continuous generation of new knowledge. Learners can determine the principles derived from practice and accurately apply theories or principles. It is a learning approach that promotes group work, fosters interaction between teachers and students, and encourages interaction among students themselves.

Keywords: Teaching and Learning Process, Classroom Participation, Student Learning Outcomes

บทนำ

Mulni (2022) ได้อธิบายถึงแนวคิดการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาไว้อย่างน่าสนใจว่า โดยเชื่อว่า ความรู้ความจริงเป็นแก่นแท้ไม่เปลี่ยนแปลงการศึกษาคือการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความจริงเหล่านี้ อาจารย์ผู้สอนก็จะมุ่งเน้นการบรรยายถ่ายทอดความรู้เป็นหลักผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ด้านสติปัญญามากกว่าไม่ก่อเกิดพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ แต่ถ้าอาจารย์ผู้สอนมีกระบวนการที่สร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ที่เชื่อว่าความรู้ความจริงเป็นแก่นแท้ที่สุด ต้องได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและกันและยอมรับเป็นฉันทามติ การศึกษาก็จะมุ่งเน้นกระบวนการและวิธีการสร้างความรู้ ความเข้าใจจากประสบการณ์ที่พบทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับข้อมูลจริงด้วย การสร้างสรรค์บรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้เรียนจะนำและควบคุมตนเองในการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้กว้างซับซ้อนและหลากหลายขึ้น การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่อยู่ในกลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) ดังเช่นทฤษฎีการเรียนรู้ของโรเจอร์ส (Rogers) เสนอว่าการที่มนุษย์จะสามารถพัฒนาตนเองได้ดี หากอยู่ในสภาพการณ์ที่ผ่อนคลายและเป็นอิสระ การจัดบรรยากาศการเรียนที่ผ่อนคลายและเอื้อต่อการเรียนรู้ (Supportive Atmosphere) และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student-Centered Teaching) โดยอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบไม่กำกับควบคุม (Non - Directive) และทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน (Facilitator) และการเรียนรู้จะเน้นกระบวนการ (Process Learning) เป็นสำคัญ จึงสามารถนำมาใช้ในการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของนักเรียน คือการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้อบอุ่น ปลอดภัย ไม่น่าหวาดกลัว น่าไว้วางใจ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองอยู่แล้ว สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ ของโนลส์ (Knowles) ที่ว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ได้มากหากมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ของมนุษย์เป็นกระบวนการภายใน อยู่ในความควบคุมของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนจะนำประสบการณ์ความรู้ ทักษะและค่านิยมต่าง ๆ เข้ามาสู่การเรียนรู้ของตนและจะเรียนรู้ได้ดีหากมีอิสระที่จะเรียนในสิ่งที่ตนต้องการ และด้วยวิธีการที่ตนพอใจ นอกจากนี้ Nanthasri et al. (2023) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า กระบวนการในการเลือกและเปรียบเทียบตัวเลือกต่าง ๆ ก่อนที่จะตัดสินใจในเรื่องหนึ่ง ๆ นั้น การตัดสินใจเป็นกระบวนการที่ผู้คนใช้ในการเลือกวิธีแก้ปัญหาหรือเลือกตัดสินใจในการกระทำหรือไม่กระทำบางสิ่ง การตัดสินใจมีลักษณะที่หลากหลาย และมีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจต่อการเรียนรู้ของมนุษย์

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาคือผลลัพธ์หรือความรู้ที่นักศึกษาได้รับหลังจากการเข้ารับการเรียนการสอน มีหลายปัจจัยที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น ความพร้อมและความตั้งใจในการเรียนรู้ วิธีการสอนและสื่อการสอนที่ใช้ เนื้อหาการเรียนและความมีนัยสำคัญของ

เนื้อหา การสนับสนุนและอำนาจในการเรียนรู้ การทำงานกลุ่มและการมีเพื่อนร่วมเรียน ประสบการณ์และการเรียนรู้ จากสถานการณ์จริง ความสำเร็จและการรับรอง ความเชื่อมั่นในตนเอง และการจัดการเวลาและการเรียนรู้ไม่เกิดขึ้น เพียงในห้องเรียนเท่านั้น แต่เป็นผลสัมฤทธิ์ของกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในทั้งห้องเรียนและสภาพแวดล้อม นอกห้องเรียน การเรียนรู้แบบมีความเข้าใจและมีความสำเร็จจำเป็นต้องรองรับโดยปัจจัยหลายอย่างที่มีอิทธิพล ต่อความตั้งใจและกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาในทุกระดับการศึกษาและวิชาชีพ

ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาของนักศึกษา สาขาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ข้อมูลที่ นำเชื่อถือในการนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียน และสามารถใช้เป็นแนวทางในการดูแลรักษานักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ตลอดจนทำให้ ผู้บริหารและอาจารย์ใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนการรับการจัดการเรียนการสอนได้ ตลอดจนสามารถใช้ เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา

Tinharwong (2015) ได้อธิบาย การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ไว้อย่างน่าสนใจว่า การมีส่วนร่วม ในชั้นเรียนของนักศึกษา หมายถึง กระบวนการสร้างความรู้ เป็นการเรียนรู้ที่อาศัยประสบการณ์เดิมของนักศึกษา ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนสามารถกำหนดหลักการที่ได้จากการปฏิบัติและสามารถประยุกต์ ใช้ทฤษฎีหรือหลักการได้อย่างถูกต้องเป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับนักศึกษา และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง มีการแสดงออกทั้งการเขียนและการพูด ประกอบด้วย 1) ชั้นประสบการณ์ หมายถึง ชั้นตอนที่ผู้สอนจะพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งประสบการณ์ของตัวเองออกมาใช้ ในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับการใช้กระบวนการกลุ่มของผู้สอน ซึ่งในการจัดการเรียนเนื้อหาที่ใช้ในการให้ความรู้หรือนำไปสู่ การสอนทักษะต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่ผู้เรียนมีประสบการณ์อยู่ก่อนแล้ว 2) ชั้นการสะท้อนและอภิปราย หมายถึง ชั้นที่ผู้เรียนสามารถแสดงความเห็นและความรู้สึกของตนเองแลกเปลี่ยนกับสมาชิกในกลุ่ม โดยผู้สอนจะเป็น ผู้กำหนดประเด็นการวิเคราะห์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ถึงความคิด ความรู้สึกของคนอื่นที่ต่างไปจากตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ เกิดการเรียนรู้ได้กว้างขวางขึ้น การสะท้อนความคิดเห็นโดยการอภิปรายจะทำให้ได้ข้อสรุปที่หลากหลาย นอกจากนี้ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ถึงการทำงานเป็นทีม บทบาทของสมาชิกที่ดีที่จะทำให้งานสำเร็จ การควบคุมตนเองและการยอมรับ ความคิดเห็น 3) ชั้นความคิดรวบยอด หมายถึง ชั้นที่ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหรือพัฒนาด้านพุทธิพิสัย เกิดได้หลายทาง เช่น จากการบรรยายของผู้สอน การมอบหมายให้อ่านจากเอกสาร ตำรา หรือได้จากการสะท้อน ความคิดเห็นหรืออภิปรายโดยผู้สอนอาจจะสรุปความคิดรวบยอดให้จากการอภิปรายและการนำเสนอของผู้เรียน แต่ละกลุ่มผู้เรียนจะเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด ซึ่งความคิดรวบยอดนี้จะส่งผลไปถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติ หรือ ความเข้าใจในเนื้อหาขั้นตอนของการฝึกทักษะต่าง ๆ ที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนปฏิบัติได้ง่ายขึ้น และ 4) ชั้นการทดลอง/ การประยุกต์แนวคิด หมายถึง ผู้เรียนจะได้ทดลองใช้ความคิดรวบยอดหรือผลิตชิ้นความคิดรวบยอดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การสนทนา เล่นบทบาทสมมุติ

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้แนวคิดการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ของ Tinharwong (2015) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ชั้นประสบการณ์ 2) ชั้นการสะท้อนและอภิปราย 3) ชั้นความคิดรวบยอด และ 4) ชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิดมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

2. แนวคิดผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา

Raksuti (2023) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่องซึ่งผู้สอนจะต้องมีการวิเคราะห์ผู้เรียน เนื้อหา และวางแผนจัดลำดับ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในผู้เรียน นักการศึกษา (บางท่านเป็นนักปรัชญา นักสังคมวิทยา นักจิตวิทยา) ที่มีความเชื่อแตกต่างกันย่อมทำให้เกิดแนวคิด และวิธีการที่เหมาะสมกับการสอน เนื้อหา หรือกระบวนการต่างกัน ซึ่งการสอนนั้นเป็นทั้งศาสตร์และศิลปะ ความหมายของความเป็นศาสตร์นั้นคือ การสอนมีกระบวนการมีขั้นตอนที่ชัดเจนอย่างเป็นลำดับในเชิงระบบ ส่วนศิลปะนั้นมีหมายความว่า ในการเรียนการสอนนั้นผู้สอนควรคำนึงถึงอารมณ์ความเหมาะสมของสถานการณ์ ของบรรยากาศการเรียน คำนึงถึงความรู้สึกของผู้เรียน ซึ่งบางครั้งไม่สามารถประเมินออกมาได้อย่างเป็นระบบ ดังนั้นผู้สอนจึงควรทราบถึงเทคนิคการสอน หลักการ และทฤษฎี แนวคิด เกี่ยวกับวิธีการคิดและพัฒนาการเรียนรู้ นักการศึกษาได้ประยุกต์และพัฒนาพอสรุปได้ดังนี้

2.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้ กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางร่างกายและจิตใจ

1) ความพร้อมทางร่างกาย หมายถึง ความพร้อมทางวุฒิภาวะและอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย

2) ความพร้อมทางด้านจิตใจ หมายถึง ความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นสำคัญ ถ้าเกิดความพึงพอใจย่อมนำไปสู่การเรียนรู้ ถ้าเกิดความไม่พึงพอใจจะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้ หรือทำให้การเรียนรู้หยุดชะงักไป

2.2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงการสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า กับการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร จากกฎข้อนี้แบ่งออกเป็นกฎย่อยๆ ได้อีก 2 ข้อ คือ

2.3 กฎแห่งการใช้ (Law of Used) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้ว มีกระกระทำหรือนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้บ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้มั่นคงถาวร

2.4 กฎแห่งการไม่ใช้ (Law of Disused) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้วไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้ไม่คงทนถาวร หรือในที่สุด จะเกิดการลืมจนไม่เรียนรู้อีกเลย

2.5 กฎแห่งผลที่ได้รับ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึง ผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้ว ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจ ผู้เรียนย่อมอยากจะทำซ้ำต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ ผู้เรียนย่อมไม่อยากเรียนรู้ หรือเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ ดังนั้น ถ้าจะทำให้การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองความมั่นคงถาวร ต้องให้ผู้เรียนได้รับผลที่พึงพอใจ ซึ่งขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของแต่ละบุคคล

นอกจากนี้ Learning Outcomes According to the National Qualifications Framework (2017) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า ผลของการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนสามารถแสดงออกเป็นรูปธรรม นั่นคือต้องทำได้สำเร็จ และสามารถวัดและประเมินผลได้ รวมทั้งต้องมีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน (Aligned) ในทุกระดับตั้งแต่บทเรียน รายวิชา หลักสูตร ประกอบด้วย

1) ความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับสาขาวิชาที่เรียน/ทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและ/หรือข้อเท็จจริงเป็นหลัก

2) ทักษะ หมายถึง ความสามารถปฏิบัติงานซึ่งบุคคลนั้นควรทำได้เมื่อได้รับมอบหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหาการทำงาน ด้วยทักษะด้านกระบวนการคิด ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ตรรกะ ทักษะการหยั่งรู้

และความคิดสร้างสรรค์ หรือทักษะการปฏิบัติ/วิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญในการปฏิบัติตามกรอบคุณวุฒิแต่ละระดับ

3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ ทักษะทางสังคม ในการทำงาน/ศึกษาอบรม เพื่อการพัฒนาวิชาชีพของบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วยความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ และความเป็นอิสระ ในการดำเนินการต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง เช่น ความสามารถในการตัดสินใจและความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิด Learning Outcomes According to the National Qualifications Framework (2017) ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้ 2) ทักษะ และ 3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

1. ตัวแปรต้น

การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา งานวิจัยนี้ ใช้แนวคิดของ Tinharwong (2015) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ชั้นประสบการณ์ 2) ชั้นการสะท้อนและอภิปราย 3) ชั้นความคิดรวบยอด และ 4) ชั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด

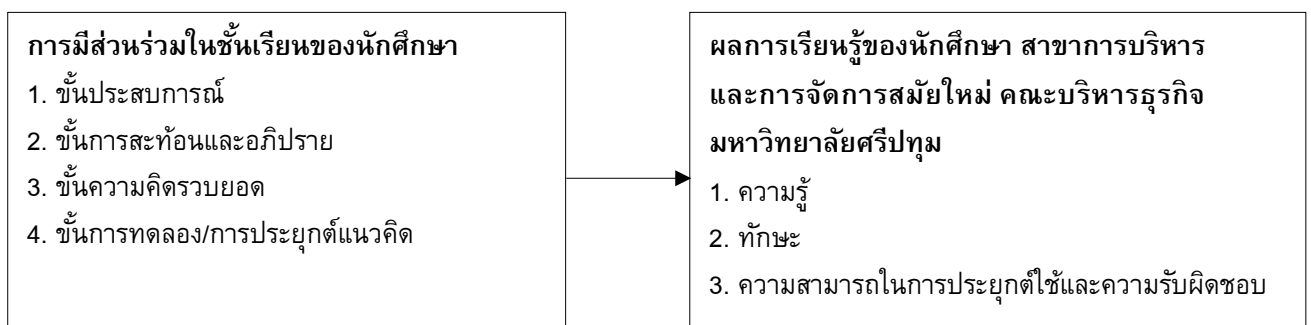
2. ตัวแปรตาม

ปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ Learning Outcomes According to the National Qualifications Framework (2017) ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้ 2) ทักษะ และ 3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ

การศึกษานี้ ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ที่สามารถนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

รูปที่ 1 : กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา : Tinharwong (2015) and Learning Outcomes According to the National Qualifications Framework (2017)

การวิจัย ครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมุ่งเน้นทำการสำรวจเฉพาะนักศึกษาของสาขาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม เท่านั้น

3. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ชั้นปีที่ 1 รหัสนักศึกษา 65 ทุกคน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา MGT ศาสตร์และศิลป์ ในการสื่อสารทางธุรกิจเท่านั้น มีจำนวนทั้งสิ้น 120 คน

4. เครื่องมือวิจัย

การวิจัย ใช้แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วน ข้อคำถามที่ใช้วัดตัวแปรทุกตัวได้มาจากการทบทวนวรรณกรรม ดังนั้นเนื้อหาในแบบสอบถามจะครอบคลุมแนวคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว เพื่อให้ตรงประเด็น และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับด้านส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับด้านผลการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยแต่ละข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธี Likert Scale มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ก่อนเรียน (Pre - Test) จำนวน 5 ข้อ เป็นแบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก

5.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการมีส่วนร่วม สำหรับกลุ่มทดลอง และจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับกลุ่มควบคุม ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน 5 สัปดาห์ จำนวน 15 ชั่วโมง โดยรายละเอียดดังนี้

5.3 การจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับกลุ่มควบคุม มีขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ ใช้การ สนทนา ชักถาม การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน เพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

2) ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ อาจารย์นำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยการอธิบาย ถาม - ตอบ การบรรยาย การอภิปรายประกอบการใช้สื่อ

3) ขั้นสรุป อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระที่เรียนมาด้วยการตอบคำถาม ชักถาม และทำแบบฝึกหัด

4) ขั้นวัดและประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาขณะปฏิบัติกิจกรรมการตอบคำถาม และการตรวจแบบฝึกหัด

5.4 ผู้วิจัยให้นักศึกษาทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ หลังเรียน (Post - Test) จำนวน 5 ข้อ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

5.5 การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการมีส่วนร่วม สำหรับกลุ่มทดลอง มีขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นนำผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และนำนักศึกษาทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับเรื่องที่จะเรียน

2) ขั้นกิจกรรมนักศึกษาร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ตัวเองรู้ (สิ่งที่รู้แล้ว)

3) ให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่อง เพื่อจับประเด็นสำคัญ แล้วเขียนคำถามหรือสิ่งที่ต้องการรู้ลงในสมุดของนักศึกษา

4) นักศึกษابันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ลงในใบงาน (เรียนรู้อะไรแล้วบ้าง)

5) นักศึกษาสามารถบอกแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพิ่มเติม (เรียนรู้เพิ่มเติมจากแหล่งใด เรียนรู้ได้อย่างไร)

6) ขั้นการสร้างแผนภาพความคิด (Mind Map)

7) ขั้นการสรุปเรื่องจากการอ่าน

8) ขันอภิปราย และสรุป อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสรุปและตรวจสอบผลงานว่าได้ปฏิบัติตามถ้วน ถูกต้องหรือไม่

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี สาขาวิชา

6.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ใช้สำหรับวิเคราะห์ระดับของปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา และปัจจัยด้านผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา ในรายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

6.3 ผู้วิจัยใช้สถิติการทดสอบค่าที่ (t - Test) แบบ Dependent และการทดสอบค่าที่ (t - Test) แบบ Independent

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม สามารถแสดงผลการวิจัยดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในภาพรวม

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	Sig.	R	R ²	Adj. R ²
Constant (a)	0.009	0.345		0.026	0.980			
PAR1	0.104	0.191	0.098	0.543	0.590			
PAR2	0.213	0.197	0.199	1.082	0.285			
PAR3	0.490	0.262	0.496	1.874	0.067			
PAR4	-0.272	0.281	-0.253	-0.969	0.337			

F = 22.475, Sig = .000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา (TPAR) ประกอบด้วย ด้านขั้นประสบการณ์ (PAR1) ด้านขั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) ด้านขั้นความคิดรวบยอด (PAR3) ด้านขั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) มีอิทธิพลและส่งผลต่อผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาในภาพรวม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ในระดับสูง (R) = 0.906 หรือค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) = 0.821 ค่า F = 22.475 ค่า Sig. = 0.000 หมายความว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว สามารถพยากรณ์หรือทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาในภาพรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา ประกอบด้วย ด้านขั้นประสบการณ์ (PAR1) ด้านขั้นการสะท้อนและอภิปราย (PAR2) ด้านขั้นความคิดรวบยอด (PAR3) ด้านขั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (PAR4) ไป 1 หน่วย จะส่งผลให้ผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา ในภาพรวม เปลี่ยนแปลงไป สมการนี้มีความแม่นยำในการพยากรณ์หรือทำนายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษา รายวิชา MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในภาพรวม ได้ร้อยละ 82.10 ส่วนอีกร้อยละ 17.90 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาในการวิจัยครั้งนี้

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ในภาพรวม พบว่า ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษามีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jesadavirot (2023) ย่อมจะมีผลต่อความสำเร็จในผลการเรียนรู้ของนักศึกษาได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jiaokok et al. (2020) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้วิจัยเป็นฐาน มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการศึกษาอิสระและการสัมมนาของนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาสังคม สูงกว่าร้อยละ 90 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Soraphom (2022) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์วิกฤตโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้วยการบูรณาการบทเรียนออนไลน์เข้ามาประยุกต์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อพัฒนาทักษะวิธีการจัดการเรียนรู้ให้แก่ครู และผลการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ให้ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lapho (2020) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสอนของครูกับการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่าความสำคัญของพฤติกรรมการสอน ของครูที่มีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน แม้จะได้ดำเนินการกันมาอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน และมีรูปแบบที่หลากหลายต่อเนื่องกันมาหลายทศวรรษแล้วก็ตาม แต่ผลสัมฤทธิ์ก็ยังไม่สามารถตอบโจทย์ของสังคมที่ต้องการผลผลิตที่เป็นทั้งคนดี และคนเก่งได้ ครูหรือผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาพฤติกรรมการสอนของตนอยู่เสมอ การที่ผู้สอนสามารถสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ ย่อมง่ายแก่การปลูกฝังทั้งด้านองค์ความรู้ ความสามารถในเนื้อหาสาระวิชา และคุณธรรม จริยธรรม ดังนั้นครูหรือผู้สอนจึงต้องมีจิต วิญญาณความเป็นครูอย่างแท้จริง เพราะคุณสมบัติดังกล่าวจะสะท้อนออกมาในพฤติกรรม การสอนของครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dongsawat (2013) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus สูงกว่าผลการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษามีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก สาเหตุเป็นเพราะการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา เป็นกระบวนการสร้างความรู้ เป็นการเรียนรู้ที่อาศัยประสบการณ์เดิมของนักศึกษา ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนสามารถกำหนดหลักการที่ได้จากการปฏิบัติและสามารถประยุกต์ใช้ทฤษฎีหรือหลักการได้อย่างถูกต้องเป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง มีการแสดงออกทั้งการเขียนและการพูด ส่วนการเรียนการสอนจะให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและเป้าหมายสูงสุดคือการพัฒนาผู้เรียนได้หลากหลายเพราะว่าความคิดรวบยอดในแต่ละเรื่องของผู้สอนจะเปลี่ยนแปลงไปตามความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษา สาขาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี แต่ควรปรับปรุงให้ด้านต่าง ๆ ให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ด้านขั้นประสบการณ์

- 1.1 ผู้บริหารควรมีนโยบายการจัดการเรียนเนื้อหาที่ใช้ในการให้ความรู้หรือนำไปสู่การสอนทักษะต่าง ๆ
- 1.2 ผู้บริหารควรมีนโยบายให้อาจารย์ผู้สอนมีการกระตุ้นให้นักศึกษาตั้งประสบการณ์ของตัวเองออกมาใช้ในการเรียนรู้

2. ด้านขั้นการสะท้อนและอภิปราย

- 2.1 ผู้บริหารควรมีนโยบายให้อาจารย์ผู้สอนมีการกระตุ้นให้นักศึกษาการแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกเพื่อการแลกเปลี่ยนกับสมาชิกในกลุ่ม
- 2.2 ผู้บริหารควรมีนโยบายให้อาจารย์ผู้สอนมีการกระตุ้นให้นักศึกษาการได้เรียนรู้ถึงความคิดความรู้สึกของคนอื่น

3. ด้านขั้นความคิดรวบยอด

- 3.1 ผู้บริหารควรมีนโยบายให้อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษา สะท้อนความคิดเห็นหรืออภิปรายและการนำเสนอของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม
- 3.2 ผู้บริหารควรมีนโยบายให้อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษา มีการสรุปความคิดรวบยอดโดยส่งผลไปถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติ หรือความเข้าใจในเนื้อหาขั้นตอนของการฝึกทักษะต่าง ๆ

4. ด้านขั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด

- 4.1 ผู้บริหารควรมีนโยบายให้อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษา มีโอกาสฝึกปฏิบัติและได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการคิดวิเคราะห์และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้
- 4.2 ผู้บริหารควรมีนโยบายให้อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนที่มีการการอภิปราย และการนำเสนอ เพื่อกระตุ้นช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

5. ปัจจัยด้านผลการเรียนรู้ ควรปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นดังนี้

5.1 ด้านความรู้

- 1) ผู้บริหารควรมีนโยบายให้อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาความรู้
- 2) ผู้บริหารควรมีนโยบายให้อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนโดยให้ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน/ทำงาน

5.2 ด้านทักษะ

- 1) ผู้บริหารควรมีนโยบายให้อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษามีความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหาการทำงาน ด้วยทักษะด้านกระบวนการคิด ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ตรรกะได้
- 2) ผู้บริหารควรมีนโยบายให้อาจารย์ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ หรือทักษะการปฏิบัติ/วิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญ

5.3 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ

ด้านผลการเรียนรู้ในภาพรวม ควรให้นโยบายส่งเสริมและพัฒนา การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ด้านขั้นความคิดรวบยอด การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงวิธีการ การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ ความคิดกับคุณธรรม การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นการทดลอง/การประยุกต์ แนวคิด การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้ใหม่มหาวิทยาลัยกับชีวิตจริงของนักศึกษา การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้านขั้นการสะท้อนและอภิปราย การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ การสอนแบบบูรณาการด้านการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ มี และการมีส่วนร่วม

ในชั้นเรียนด้านชั้นประสบการณ์ ตามลำดับความสำคัญ เพราะตัวแปรดังกล่าวสามารถอธิบายผลของการเรียนรู้ของนักศึกษาได้

2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยครั้งต่อไปอาจเพิ่มเติมการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - Depth Interview) แบบมีโครงสร้าง เช่น การสัมภาษณ์เดี่ยว (Individualized Interview) การสัมภาษณ์ที่เป็นคณะกรรมการ (Panel or Board Interview) การสัมภาษณ์เป็นลำดับ (Sequential Interview) หรือการสัมภาษณ์เชิงอนุกรม (Serialized Interview) เป็นต้น

2) การวิจัยครั้งต่อไปอาจจัดทำเป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้นักศึกษาเขียนข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ

3) ควรมีการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัฒนธรรมองค์กร กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของคณะหรือของมหาวิทยาลัย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

Dongsawat, S. (2013). Study of learning outcomes and learning persistence on the relationship between the Thai economy and the world economy of students at the vocational certificate level A learning center using the KWLH plus technique. *Veridian E-Journal, SU*, 6(1), 512-525.

Jesadavirot, S. (2023). *Integrated learning management*.

http://www.edu.ru.ac.th/images/edu_files/Integrated_Instruction

Jiaokok, J., Haipaporn, S., & Kawsuan, N. (2020). The results of organizing research-based integrated learning activities on achievement. Through independent study courses and student seminars field of study: social development. *Journal of research and development Buriram Rajabhat University*, 15(1), 102-116.

Lapho, J. (2020). Teachers' teaching behavior and students' learning. *Mahachulalongkorn Journal*, 7(5), 34-45.

Learning outcomes according to the National Qualifications Framework. (2017). *National educational standards*. <https://cadt.dpu.ac.th/>

Mulni, J. (2022). *Efficiency in teaching and learning management of teachers in the 21st century of the chonburi primary educational service Area office, Area 1* [Unpublished Master' s thesis]. Krirk University.

Nanthasri, S. Jittichaiyo, P., Kananukun, S., & Changkun, W. (2023). Motivation that affects the decision to participate in virtual running run of Khon Kaen runners. *Journal of Management Technology*, 4(1), 18-28.

Raksuti, S. (2023) .*Characteristics of integrated learning management*. <https://www.kroobannok.com/37351>

Soraphom, T. (2022). Integrating online lessons into active learning management for management teacher learning in the crisis situation of coronavirus disease 2019. *Journal of Education*, 9(2), 24-39.

Tinharwong, S. (2015). Participatory learning: from theory to practice in the subject children's literature. *Journal of Human Social Review*, 17(1), 1-11.